

Hibás Áfa-csalási modellt alkalmaz a NAV. A bíróságok többségükben bambán követik a NAV-ot. (2016.08.22)

Az Európai Unió Bírósága (EuB) alaposan a NAV és a velük „édeskettesben összeboruló” magyar bíróságok orrára koppintott, amikor a magyar áfa-levonás korlátozási gyakorlatot „téves nemzeti gyakorlatnak minősítette”. Mára már lepergett a figyelmeztetés a NAV-ról és a magyar bíróságokról és folytatják korábbi jogsértő gyakorlatukat. A Kúria még részben ellenáll a NAV törekvéseknek.

Az EuB magyar vonatkozású áfa ítéleteiben és a Kúria Kfv.III.35.435/2015. számú ügyben is leszögezte: ***„Nem tagadható meg az általános forgalmi adó levonásához való jog abban az esetben, ha az adóhatóság nem bizonyítja, hogy az ügylet során adókijátszás történt.”***

Az adóhatóság által vélelmezett áfa csalási modell: ***„Az áfa csalások többségét úgy követik el, hogy a számlázott gazdasági eseményt nem teljesítő és gyakran ténylegesen nem működő számlakibocsátó bevallásában azonos összegű beszerzést és értékesítést szerepeltet, azaz adóoptimalizáló bevallást nyújt be. Ebből adódóan a fiktív számla kibocsátójának adófizetési kötelezettsége nem keletkezik, azonban a számla befogadója a kibocsátott számla után adólevonási jogát gyakorolja. Ha a számlabefogadó ezt követően a befogadott fiktív számlában szereplő árut adómentesen számlázza tovább közösségi értékesítésként, akkor a belföldi beszerzés áfája után fiktív túlfizetése keletkezik, amit vissza is igényelhet. Az így visszaigényelt adó esetében az áfa fizetési lánc értelemszerűen megszakad, ugyanakkor ha a számlakibocsátó nem elérhető, akkor ez sosem lesz bizonyítható. Ezért alakult ki az a szabályozás és gyakorlat, hogy a számla hitelességét kell vizsgálnia az adóhatóságnak és azt, hogy az adólevonás megvalósít-e visszaélésszerű joggyakorlást. Ez utóbbiakból következik az áfa fizetési lánc megszakadása is. A per alapján képező tényállás egyébként megegyezik a jelen bekezdésben vázolt csalárd adózói magatartással.”***

Adószakmailag merő sületlenség, amit a NAV áfa csalásnak nevez. A NAV eredendő bűnnek tekinti, ha valaki élni merészel az adólevonási jogával. A NAV adóoptimalizáló bevalláson azt érti, hogy az áfa-bevallás közel azonos fizetendő és levonható áfát tartalmaz. Ez csak annyit jelent, hogy a társaság alacsony haszonkulccsal dolgozott, de ebből még nem következik az áfa elkerülés gyanúja. Ennek alapján minden alacsony nyereségű vagy veszteséges cég a NAV szerint fiktív számlákat kibocsátó adócsaló lenne. Abban is téved a NAV, hogy a számlakibocsátónak nem keletkezik adófizetési kötelezettsége annak az összegnek az erejéig, amelynek megfelelő adólevonási jogot érvényesít. A számlakibocsátó az előzetesen felszámított áfát a bevallásában külön soron szerepelteti. Ezt nem befolyásolja a bevallásában másik soron feltüntetett levonható áfa összege. Amire a NAV

hivatkozik, az a kettő egyenlege, melyből szintén nem vonható le adócsalásra utaló következtetés. A számla kibocsátó által előzetesen felszámított áfa soron feltüntetett összeg bevallottnak és megfizetettnek minősül akkor is, ha a levonható áfa összege miatti egyenleg ennél kevesebb.

A Közösségi értékesítés esetén a fordított adózás miatt az Áfa láncolat nem szakad meg. Nem derül ki az sem a NAV áfa csalás modelljéből, hogy akkor most ki követi el az adócsalást: a számlakibocsátó az adóoptimalizáló bevallásával, vagy a számlabefogadó azzal, hogy nem számítja fel áfát (fordított adózást alkalmaz) a közösségi értékesítés után? Az a magatartás, hogy a beszerzés utáni Áfát az adózó visszaigényli, de a Közösség tagállamába értékesített termék után az áfát nem számítja fel, nem áfa csalás. Ez a törvényeknek megfelelő eljárás. De nem áfa csalás az „**adóoptimalizáló bevallás**” sem. Ha egy adózónak közel azonos fizetendő, illetve levonható áfája van, abból csak az következik alacsony árréssel dolgozott.

Az elképesztő azonban az, hogy néhány adószakmailag alulképzett, NAV-barát bíró így, vagy hasonlóan indokol: **„A felperes azon hivatkozása, hogy az alperes Áfa csalási modellje nem megfelelő, a jelen ügy megítélése kapcsán relevanciával nem bír. Az ÁFA levonási jog megtagadása ugyanis nemcsak a felperes által „klasszikus ÁFA csalásnak” nevezett esetekre vonatkoztatható, hanem olyanokra is, mint perbeli ügyben. A jelen tagállami adóhatósághoz e magatartás miatt az ÁFA nem kerül befizetésre, mivel a számlakibocsátó adóminimalizáló tevékenysége miatt ténylegesen befizetendő adó nem keletkezik, a felperes az ÁFA-t le kívánja vonni, míg a Közösségen belüli termékértékesítés miatt az adómentes termékértékesítésre tekintettel ÁFA nem folyik be a tagállami költségvetésbe, azaz az áfa lánc megszakad.”** [dr. Ferenczy Katalin bíró, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság]

Dr. Ferenczy Katalin bírónak a Kúria iránymutató ítéletei sem feleltek meg: „A hivatkozott Kúria ítéletekkel összefüggésben megjegyzi a bíróság, hogy felperes azok szövegéből egy-egy mondatot kiragadva hivatkozott rájuk, és adott értelmet azoknak.”

A magyar nyelvben a „**mondat**” önállóan értelmezhető rész. A bíróság álláspontja csak a kiragadott „**szavakra**” értelmezhető és nem „**önálló mondatokra**”. A bíróság nem kevesebbet állít, minthogy a Kúria ítéletek indoklása mondatainak nincs önálló értelme, azoknak felperes adott értelmet. Mikor engedik be végre a bírók a tárgyalóterembe a szakértelmet is a NAV sületlenségeivel szemben?

Angyal József okleveles adószakértő, 36/20-942-9386 www.angyalado.hu